

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na đakonskom ređenju
Zagreb, katedrala, 3. listopada 2015. godine.
Liturgijska čitanja: 1 Pt 1,3-9; Lk 10, 17-24

Draga braćo i sestre!

1. Danas u našoj katedrali svečano slavimo ređenje devetorice đakona: trojica su za Zagrebačku nadbiskupiju; dvojica za Hrvatsku franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda te Hrvatsku provinciju sv. Jeronima franjevac konventualaca; zatim po jedan za Provinciju franjevac trećoredaca glagoljaša i za Hrvatsku delegaturu Družbe Misionara Krvi Kristove.

Sve vas, dragi ređenici, od srca pozdravljam u ime Gospodina našega Isusa Krista. Ovim pozdravom želim vam izraziti osjećaje poštovanja i ljubavi, a nadasve osjećaje biskupske blizine prožete vjerom, molitvom, nadom i radošću tolikih koji su vas dopratili: vaših roditelja, braće i sestara, rodbine, prijatelja, župnika, poglavara, odgojitelja, profesora, vaših župa i redovničkih zajednica te đakona, prezbitera i biskupa s kojima ćete odsada biti povezani sakramentom Svetoga reda.

2. Draga braćo i sestre, radosno slavimo ovo bogoslužje. Sveto misno Evanđelje objavilo nam je trostruku radost. Najprije je progovorilo o radosnome povratku učenika Isusu. Oni su bili radosni, jer su osjetili da snagom Isusova imena mogu svijet oslobađati od zla. Oni su dionici Duha Svetoga koji im je darovan; Duha po kojemu je stvoren svijet, po kojemu je Božji Sin došao na zemlju i po kojemu se svijet obnavlja.

Pred silom Duha Svetoga Božji je neprijatelj, Sotona, nemoćan. Pred Božjim Duhom gube snagu prijetnje Zloga. U svjetlu Duha Svetoga uzmiče tama, svijet privida i neistine se urušava. I dok Božji protivnik pada, uzdiže se Isusovo ime, to jest njegova osoba i njegovo djelo otkupljenja po smrti i uskrsnuću. Učenici su osjetili snagu Isusove prisutnosti. Oni su svjedoci kako Bog djeluje po svome Sinu. Učenici su postali dionici toga istog djela, u kojemu je cijeli svijet oslobođen, a svi su ljudi pozvani na spasenje, na spoznaju da je Bog gospodar neba i zemlje, da je ljudima donio svoju snagu koja je jača od svakoga zla.

I dok učenici ističu snagu Isusova imena, On vidi njihovu radost, ali istodobno ih potiče da spoznaju pravi razlog te radosti. To znači da na prvome mjestu nije pokoravanje zloduha, nego istina da su im imena zapisana na nebesima, i to zauvijek. Čovjek zahvaćen Božjim Duhom, onaj tko je dopustio da bude dionik otajstva Isusa Krista i tko surađuje s Duhom Svetim pripada zajedništvu s Bogom, pripada vječnosti.

3. Druga je radost Isusova riječ upućena nebeskomu Ocu, riječ o objavi otajstva Božjega plana malenima. Upoznati smo da maleni u Bibliji nisu tako nazvani po nekoj društvenoj kategoriji, nego zbog otvorenosti svoga života Bogu.

Maleni su svi koji prihvaćaju da Božji Duh djeluje u njima i po njima, koji su dovoljno ponizni da vide srcem i djeluju milosrđem, koji nisu umišljeni i nezahvalni. Takav stav otkriva ono što ljudi koji žive od ljudske mudrosti ne mogu vidjeti. Objavljena je mudrost Evanđelja koja istinsku vrijednost vidi u potrebnima, u nezaštićenima, u siromasima svake vrste, a ne u bogatima, moćnima, utjecajnim ovoga svijeta.

Na to se nadovezuje treća radost, to jest Isusova riječ ponovno upućena učenicima u obliku blaženstva: »Blago očima koje gledaju što vi gledate!« Isus misli na pogled u Duhu Svetome. Takav pogled nisu imali ljudi prije Isusa. Taj pogled je izazov svakom vremenu i svim društvenim okolnostima.

Suvremenici će nas pitati: A što to gledate? Zar ne vidite bijedu, prijetnje, urušavanje kršćanskih vrijednosti, nepoštivanje čovjeka? Gdje je u tome blaženstvo? A

Isusova riječ ostaje dovijeka. Blago nama, jer svoje pouzdanje stavljamo u Boga, jer u svjetlu njegova Duha u svakoj patnji vidimo Kristov križ i njegovu proslavu, jer u svakoj brizi za bližnjega osjećamo prisutnost vječnosti.

4. Dragi ređenici, Bog vam danas po Crkvi daje Duha Svetoga »za služenje«, »za vjerno vršenje službe«, kako to kaže Molitva ređenja u kojoj ćemo moliti da u vama bude: iskrena ljubav, zauzimanje za bolesne i siromašne, skromnost u upravljanju, neporočnost, duhovna stega. Posebno su snažne riječi u kojima se moli da budete jaki i nepokolebljivi u Kristu, »poduprti dobrim svjedočanstvom savjesti«, da nasljedujete Krista »koji nije došao da bude služen, nego da služi«.

U služenje u Crkvi ne može se ući bez dara Duha Svetoga, a ako nosimo taj dar, ako živimo od njega, ne možemo biti bez radosti. Tamo gdje je Duh Sveti – bez obzira na kušnje i trpljenja – ne nedostaje radosti. Najlakše je prepoznati jesmo li na Božjem putu upravo po tome: Je li vidljiva snaga radosti u mom životu, to jest Božji mir i nutarnja sigurnost?

Dragi kandidati za đakonat, ta vam se radost Duha Svetoga danas daje za služenje: radost Isusova imena kojom se možete odupirati zlu i otklanjati sve što otvara ponore tuge i što ljude pokušava pritisnuti očajem; radost kršćanske poniznosti, malenosti, pred kojom svaka zemaljska veličina pokazuje nedostatnost; radost pogleda u svjetlu vječnosti, radost zbog blaženstva koje u Kristu vidi ispunjenje svakog života.

5. Današnje slavlje, dragi ređenici, draga braćo i sestre, nosi obilježje lijepe podudarnosti sa sedamnaestom obljetnicom proglašenja blaženim kardinala Alojzija Stepinca. Na današnji dan, 3. listopada 1998. godine, sveti papa Ivan Pavao II. proglasio je u Hrvatskom nacionalnom svetištu u Mariji Bistrici blaženim zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca. U životu našeg Blaženika odražava se istina da je svaki kršćanski svetac u stanovitom smislu ogledalo Evandjelja, jer je očitovanje Isusa Krista.

U blaženom Alojziju vidimo uzor služenja, poduprta dobrim svjedočanstvom savjesti, ali vidimo i trostruki dar radosti. Imajući Isusovo ime u srcu, u riječima i djelima, suprotstavljao se zlu. Pokazao je snagu poniznosti i malenosti, uzdajući se u Kristov križ i njegovu utjehu. Čuvao je pogled i glas koji je vidio onkraj zemaljskoga, ne dopuštajući da mu bude oduzeta Božja radost.

Papa Benedikt XVI. u ovoj je prvostolnici, 5. lipnja 2011. godine, ovako posvjedočio: »Zasluge toga nezaboravnoga Biskupa bitno proizlaze iz njegove vjere: u svojem je životu uvijek čvrsto upravljao pogled na Isusa i Njemu se uvijek suobličavao, sve do toga da je postao živa slika Krista patnika. Upravo zahvaljujući njegovoj čvrstoj kršćanskoj savjesti, znao se oduprijeti svakom totalitarizmu, te u vrijeme nacističke i fašističke diktature postao braniteljem Židova, pravoslavnih i svih progonjenih, a potom, u doba komunizma, 'odvjetnik' svojih vjernika, napose mnogih progonjenih i ubijenih svećenika. Da, postao je 'branitelj' Boga na ovoj zemlji, jer je postojano branio istinu i pravo čovjeka da živi s Bogom«.

6. Dragi ređenici, vaše se ređenje događa u ozračju iščekivanja proglašenja svetim blaženoga Alojzija, dok cijela Nadbiskupija, vjernici diljem Hrvatske i svijeta gorljivo mole na tu nakanu. Vama toplo stavljam na srce da se toj molitvi svakog dana pridružite, ali jednako tako da svoje zvanje i crkveno poslanje neprestano preporučujete zagovoru blaženoga Alojzija.

U Homiliji beatifikacije sveti nam je papa Ivan Pavao II. kardinala Stepinca dao za kompas ovim riječima: »Svojim ljudskim i duhovnim životnim putem blaženi Alojzije Stepinac svojem narodu pruža svojevrstni kompas da bi se znao orijentirati. Evo glavnih točaka: vjera u Boga, poštivanje čovjeka, ljubav prema svima sve do praštanja, jedinstvo s

Crkvom kojoj je na čelu Petrov nasljednik. Dobro je znao da se ne može popuštati kad je u pitanju istina, jer istina nije roba kojom se može trgovati. Zbog toga mu je bilo draže prihvatiti patnju nego li izdati svoju savjest i iznevjeriti obećanje dano Kristu i Crkvi.

Braćo i sestre, taj je kompas ugođen prema čvrstoj točki koja ne prestaje privlačiti – prema Isusu Kristu. I dok se čovjek može udaljiti od smjera, taj je kompas nepromjenjiv. Danas smo svjedoci da se naša vjernička radost zbog proglašenja svetosti blaženoga Alojzija pokušava narušiti. Činilo se da smo tako blizu proslave Blaženikove svetosti, ali su se pojavile neočekivane zapreke.

Znam, dragi vjernici, da ste i sami zbunjeni raznim vijestima, izjavama i stavovima. I mi, vaši pastiri, nosimo isti križ suočavanja s neistinom, ali ne smijemo izgubiti pouzdanje u Gospodina i radost Evanđelja.

Čuvajmo tu radost Evanđelja, počevši od današnjega blaženstva. Uistinu smo blaženi, jer znamo da se ispunja Božje djelo očitovanja istine. A svi oni koji se suprotstavljaju toj istini samo su dio mudrosti ovoga svijeta koja prolazi. Ostat će zapamćeni po protivljenju istini i dobru. Bog od nas traži otvorenost svome Duhu i stav malenosti kojom nam je hrabro prednjačio i blaženi Alojzije. Sve što činimo, činimo u ljubavi prema Crkvi i bez ustručavanja iznošenja istine. I, konačno: ostanimo u Isusovu imenu boreći se protiv tame zla raskrinkavajući propagandu neistina. Imena su svetih upisana u nebesima. Mi znamo da ime Alojzija Stepinca sjaji u nebesima. To nas jača i daje nam snagu.

7. Vašem je naraštaju, dragi ređenici, dano da prožimate Crkvu novom snagom plodova svetosti blaženoga Alojzija. Sveti Petar u prvom misnom čitanju govori kako beskrajno Božje milosrđe nosi točno određeno ime i lik: ono je živa i konkretna osoba, Isus Krist. Papa Franjo naglašava »uvijek imamo potrebu razmatrati otajstvo milosrđa. Ono je izvor radosti, vedrine i mira« (Misericordiae vultus, 2).

Dragi ređenici, vi ćete službu đakona vršiti tijekom Svete godine Izvanrednog jubileja milosrđa koju je na radost opće Crkve najavio papa Franjo. Budite uvijek navjestitelji i služitelji Božjeg milosrđa. Na tome tragu, posvuda nosite navještaj koji govori bližnjima: Radujete se i ne bojte se!

Draga braćo i sestre, vašim molitvama predajem naše nove đakone. Molite i za Sinodu o obitelji koja sutra počinje u Rimu. Neka sve nas, sve nakane naše nadbiskupijske i opće Crkve uvijek prati nebeski zagovor Presvete Bogorodice Marije. Amen.